Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 19ης Ιουλίου 1993

για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους

(ΕΕ L 184 της 27.7.1993, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 822/94 της Επιτροπής της 13ης Απριλίου 1994	L 95	1	14.4.1994
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 997/95 της Επιτροπής της 3ης Μαΐου 1995	L 101	16	4.5.1995
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1363/95 της Επιτροπής της 15ης Ιουνίου 1995	L 132	8	16.6.1995
►**M4**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2362/95 της Επιτροπής της 9ης Οκτωβρίου 1995	L 241	12	10.10.1995
►**M5**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2417/95 της Επιτροπής της 13ης Οκτωβρίου 1995	L 248	39	14.10.1995
►**M6**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999	L 160	80	26.6.1999
►**M7**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 442/2002 του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 2002	L 68	4	12.3.2002
►**M8**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003	L 270	1	21.10.2003

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιουλίου 1993

για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη συνεδρίασή του στη Ρόδο στις 2 και 3 Δεκεμβρίου 1988, αναγνώρισε τα ιδιάζοντα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν ορισμένες νησιωτικές περιφέρειες της Κοινότητας· ότι κρίνεται σκόπιμο να εφαρμοστούν μέτρα για την αντιμετώπιση αυτών των ιδιαζόντων προβλημάτων·

ότι η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση των νησιών του Αιγαίου σε σχέση με τις πηγές εφοδιασμού σε τρόφιμα και γεωργικά προϊόντα που είναι σημαντικά για την τρέχουσα κατανάλωση ή για τη γεωργική παραγωγή σε αυτά επιβαρύνουν σημαντικά τις περιοχές αυτές με αποτέλεσμα να δημιουργούν μεγάλα μειονεκτήματα για τους οικείους τομείς· ότι το φυσικό αυτό μειονέκτημα μπορεί να αμβλυνθεί με τη θέσπιση ενός ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού με αναγκαία βασικά προϊόντα·

ότι οι ποσότητες προϊόντων που επωφελούνται του προαναφερόμενου καθεστώτος πρέπει να προσδιορίζονται στο πλαίσιο προβλεπόμενων ισολογισμών, οι οποίοι πραγματοποιούνται περιοδικά και αναθεωρούνται κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους ανάλογα με τις βασικές ανάγκες της αγοράς των εν λόγω περιφερειών και λαμβάνοντας υπόψη την τοπική παραγωγή· ότι, λαμβανομένων υπόψη των μέτρων που έχουν ληφθεί αλλού για την προώθηση της ανάπτυξης της τοπικής παραγωγής, το καθεστώς αυτό θα πρέπει να εφαρμοστεί για πέντε έτη, κατά φθίνοντα τρόπο, στα προϊόντα του τομέα οπωροκηπευτικών·

ότι οι οικονομικές συνέπειες του προαναφερόμενου καθεστώτος πρέπει να επεκτείνονται στο επίπεδο του κόστους παραγωγής και να μειώνουν τις τιμές μέχρι τον τελικό χρήστη· ότι θα πρέπει να προβλεφθούν τα κατάλληλα μέτρα για τον έλεγχο αυτής της επέκτασης·

ότι, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε εκτροπή κατά τη διακίνηση των εμπορευμάτων, τα εμπορεύματα που επωφελούνται του προαναφερόμενου καθεστώτος δεν μπορούν να αποστέλλονται εκ νέου σε άλλες κοινοτικές αγορές ή να επανεξάγονται σε τρίτες χώρες·

ότι, για την εφαρμογή του προαναφερόμενου καθεστώτος, πρέπει να θεσπιστεί ένα κατάλληλο και αποτελεσματικό σύστημα διαχείρισης και ελέγχου·

ότι οι ιδιάζουσες συνθήκες της γεωργικής παραγωγής στα νησιά του Αιγαίου χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα τόσο στον τομέα κτηνοτροφίας και ζωικής παραγωγής όσο και στον τομέα φυτικής παραγωγής·

ότι, με σκοπό τη συμμετοχή στη στήριξη της παραγωγής που προέρχεται από την παραδοσιακή για τα εν λόγω νησιά κτηνοτροφία,

([1]) ΕΕ αριθ. C 56 της 26. 2. 1993, σ. 21.
([2]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 25 Ιουνίου 1993 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα). (SIC! ΕΕ αριθ. C 194 της 19. 7. 1993, σ. 365.)
([3]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 26 Μαΐου 1993 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα). (SIC! ΕΕ αριθ. C 201 της 26. 7. 1993, σ. 22.)

▼B

θα πρέπει να χορηγηθούν συμπληρωματικές επιδοτήσεις για την πάχυνση αρσενικών βοοειδών και τη διατήρηση των αγελών θηλαζουσών αγελάδων, καθώς και ενίσχυση στην ιδιωτική αποθεματοποίηση τυριών τοπικής παραδοσιακής παρασκευής·

ότι, στον τομέα των οπωροκηπευτικών και των ανθέων, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα που αποσκοπούν στη στήριξη και την αύξηση της παραγωγής, στη βελτίωση της παραγωγικότητας των εκμεταλλεύσεων, καθώς και στη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων·

ότι κρίνεται σκόπιμο επίσης να ληφθούν μέτρα στήριξης της παραγωγής πατατών που προορίζονται για κατανάλωση, καθώς και των πατατών προς σπορά·

ότι, με σκοπό τη συμμετοχή στη στήριξη της αμπελοκαλλιέργειας που είναι παραδοσιακή στα εν λόγω νησιά, θα πρέπει να χορηγηθεί ενίσχυση για την καλλιέργεια αμπέλων προοριζόμενων για την παραγωγή οίνων ποιότητας παραγόμενων σε καθορισμένες περιοχές (v. q.p.r.d.) οι οποίοι ικανοποιούν τις απαιτήσεις των κοινοτικών κανόνων και οι οποίοι εντάσσονται σ' ένα πρόγραμμα βελτίωσης της ποιότητας·

ότι, προκειμένου να στηριχθεί και να προωθηθεί η ποιοτική βελτίωση της τοπικής παραγωγής κρασιών-λικέρ (v.l.q.p.r.d.), θα πρέπει να χορηγηθεί ενίσχυση που θα αντισταθμίσει τα έξοδα αποθήκευσης προς παλαίωση της παραγωγής αυτής·

ότι, με σκοπό τη συμμετοχή στη στήριξη της παραδοσιακής ελαιοκαλλιέργειας στα εν λόγω νησιά, τη διατήρηση του δυναμικού παραγωγής και την προστασία του τοπίου και του φυσικού περιβάλλοντος, θα πρέπει να χορηγηθεί ενίσχυση ανά εκτάριο υπό την προϋπόθεση ότι οι ελαιώνες διατηρούνται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται κανονική παραγωγή·

ότι η μελισσοκομία αποτελεί έναν τομέα συνδεόμενο με τη διατήρηση της σημαντικής ευπαθούς χλωρίδας που υπάρχει στα εν λόγω νησιά, που εξασφαλίζει ταυτόχρονα ένα συμπληρωματικό εισόδημα για τους κατοίκους, και ότι κατά συνέπεια θα πρέπει να διατηρηθεί αυτή η παραδοσιακή απασχόληση με τη χορήγηση ενίσχυσης που συμβάλλει στη μείωση του υψηλού κόστους παραγωγής· ότι θα πρέπει να χορηγηθεί η ενίσχυση αυτή στο πλαίσιο των πρωτοβουλιών βελτίωσης των συνθηκών εμπορίας του μελιού που πραγματοποιείται από τις ομάδες των παραγωγών· ότι, εν αναμονή της σύστασης των ομάδων παραγωγών, η ενίσχυση θα πρέπει να χορηγείται σε όλους τους παραγωγούς μελιού, μειωμένη και κατά τη διάρκεια μιας περιορισμένης περιόδου·

ότι οι διαρθρώσεις των γεωργικών εκμεταλλεύσεων στα εν λόγω νησιά είναι ιδιαίτερα ανεπαρκείς και υποκείμενες σε ιδιάζουσες δυσχέρειες· ότι θα πρέπει, επομένως, να προβλεφθούν παρεκκλίσεις από τις διατάξεις που περιορίζουν ή απαγορεύουν τη χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα·

ότι σημαντικές διαρθρωτικές δράσεις για τη γεωργία στα εν λόγω νησιά χρηματοδοτούνται δυνάμει των κοινοτικών πλαισίων στήριξης που αποσκοπούν στην προώθηση της ανάπτυξης και στη διαρθρωτική αναπροσαρμογή των περιοχών που παρουσιάζουν καθυστέρηση στην ανάπτυξή τους (στόχος αριθ. 1) κατ' εφαρμογή των άρθρων 130Α και 130Γ της συνθήκης·

ότι το σύνολο των προβλημάτων των νησιών του Αιγαίου οξύνεται εξαιτίας της μικρής έκτασής τους· ότι, προκειμένου να χαραχθούν οι προτεραιότητες και να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προαναφερόμενων μέτρων, θα πρέπει να περιοριστεί η εφαρμογή τους σε εκείνα τα νησιά των οποίων ο πληθυσμός δεν υπερβαίνει τους 100 000 μόνιμους κατοίκους, τα λεγόμενα «μικρά νησιά»,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ειδικά μέτρα για την αντιστάθμιση του μειονεκτήματος που αποτελεί ο νησιωτικός χαρακτήρας των μικρών

▼B

νησιών του Αιγαίου Πελάγους, εφεξής καλούμενα «μικρά νησιά», όσον αφορά ορισμένα γεωργικά προϊόντα και μέσα γεωργικής παραγωγής.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «μικρά νησιά» νοούνται τα νησιά του Αιγαίου των οποίων ο μόνιμος πληθυσμός δεν υπερβαίνει τους 100 000 κατοίκους.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Ειδικό καθεστώς εφοδιασμού

▼M7

Άρθρο 2

Καθιερώνεται ειδικό καθεστώς εφοδιασμού για τα γεωργικά προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα, τα οποία είναι βασικά στα μικρά νησιά για την ανθρώπινη κατανάλωση και ως εισροές στη γεωργική παραγωγή, καθώς και για τη μεταποίηση.

Ένα ισοζύγιο προβλέψεων εκφράζει ποσοτικά τις ετήσιες ανάγκες εφοδιασμού όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 3

1. Στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού, χορηγούνται ενισχύσεις για τον εφοδιασμό, των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους, με τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Το ύψος της ενίσχυσης καθορίζεται για ομάδα νησιών λαμβάνοντας υπόψη το πρόσθετο κόστος εμπορίας των προϊόντων προς τα νησιά αυτά, που υπολογίζεται από τα λιμάνια της ηπειρωτικής Ελλάδας από τα οποία πραγματοποιείται ο συνήθης εφοδιασμός, καθώς και από τα λιμάνια των νησιών διαμετακόμισης ή φόρτωσης των προϊόντων προς τα νησιά τελικού προορισμού.

Η ενίσχυση χρηματοδοτείται κατά 90 % από την Κοινότητα και κατά 10 % από το κράτος μέλος.

2. Το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

α) οι ειδικές ανάγκες των μικρών νησιών και οι ακριβείς απαιτήσεις της απαιτούμενης ποιότητας·

β) τα παραδοσιακά ρεύματα ανταλλαγών με τα λιμάνια της ηπειρωτικής Ελλάδας και μεταξύ των νησιών·

γ) η οικονομική πτυχή των σχεδιαζομένων ενισχύσεων·

δ) κατά περίπτωση, η ανάγκη να μην παρεμποδίζονται οι δυνατότητες ανάπτυξης της τοπικής παραγωγής.

3. Το ευεργέτημα του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού εξαρτάται από τον πραγματικό αντίκτυπο του χορηγούμενου πλεονεκτήματος μέχρι τον τελικό χρήστη.

4. Τα προϊόντα που επωφελούνται του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού δεν μπορούν να επανεξάγονται σε τρίτες χώρες ούτε να αποστέλλονται εκ νέου προς την υπόλοιπη Κοινότητα.

5. Στην περίπτωση μεταποίησης στα μικρά νησιά των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η απαγόρευση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 δεν εφαρμόζεται στις παραδοσιακές εξαγωγές ούτε στις παραδοσιακές αποστολές προς την υπόλοιπη Κοινότητα των προϊόντων που προέρχονται από τη μεταποίηση αυτή. Στην περίπτωση παραδοσιακών εξαγωγών, δεν χορηγείται καμία επιστροφή.

▼**M7**

Άρθρο 3α

1. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13α παράγραφος 2. Περιλαμβάνονται ιδίως:

α) η ομαδοποίηση των μικρών νησιών σε συνάρτηση με την απόστασή τους από τα λιμάνια της ηπειρωτικής Ελλάδας από τα οποία πραγματοποιείται ο συνήθης εφοδιασμός, καθώς και από τα λιμάνια των νησιών διαμετακόμισης ή φόρτωσης των προϊόντων, από τα οποία εφοδιάζονται συνήθως τα νησιά τελικού προορισμού·

β) ο καθορισμός των ποσών των ενισχύσεων του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού·

γ) οι διατάξεις οι οποίες είναι κατάλληλες να διασφαλίσουν τον αποτελεσματικό έλεγχο και τον πραγματικό αντίκτυπο του χορηγούμενου πλεονεκτήματος μέχρι τον τελικό χρήστη·

δ) εφόσον παραστεί ανάγκη, η καθιέρωση συστήματος πιστοποιητικών παράδοσης.

2. Η Επιτροπή συντάσσει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 13α παράγραφος 2, τα ισοζύγια εφοδιασμού· με την ίδια διαδικασία, δύναται να αναθεωρεί τα εν λόγω ισοζύγια, καθώς και τον κατάλογο των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα, σε συνάρτηση με την εξέλιξη των αναγκών στα μικρά νησιά.

▼**B**

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Μέτρα στήριξης των τοπικών προϊόντων

Άρθρο 5

Οι προβλεπόμενες στον παρόντα τίτλο ενισχύσεις χορηγούνται για τη στήριξη των παραδοσιακών δραστηριοτήτων, την ποιοτική βελτίωση και την ανάπτυξη της τοπικής παραγωγής ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς των μικρών νησιών, καθώς και για την αναζωογόνηση ορισμένων γεωργικών δραστηριοτήτων για τις οποίες τα νησιά αυτά παρουσιάζουν παραδοσιακή και φυσική κλίση.

▼**M8**

Άρθρο 6

1. Σε περίπτωση εφαρμογής της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 70 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς ([1]), η Ελληνική Δημοκρατία υποβάλλει στην Επιτροπή πρόγραμμα για την υποβοήθηση των παραδοσιακών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την παραγωγή βοείου κρέατος και αιγοπροβάτων, εντός των ορίων των καταναλωτικών αναγκών των μικρών νησιών του Αιγαίου.

Το πρόγραμμα καταρτίζεται και εφαρμόζεται από τις αρμόδιες αρχές που ορίζει το κράτος μέλος.

2. Η Κοινότητα χρηματοδοτεί το πρόγραμμα μέχρις ετησίου ποσού ίσου προς το άθροισμα των πριμοδοτήσεων που όντως καταβάλλονται το 2003 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 ([2]), τον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 ([3]) για τους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στα μικρά νησιά του Αιγαίου.

([1]) ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).
([3]) ΕΕ L 341 της 22.12.2001, σ. 3.

▼**M8**

Η Επιτροπή αυξάνει το ποσό αυτό προκειμένου να λάβει υπόψη την ανάπτυξη της τοπικής παραγωγής. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση το ετήσιο ποσό δεν υπερβαίνει το άθροισμα των ανώτατων ορίων που ισχύουν για το 2003 για τις πριμοδοτήσεις βοείου κρέατος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πολλαπλασιασμένο επί τη βασική και τη συμπληρωματική πριμοδότηση και τις ενισχύσεις που ισχύουν για το 2003 και το άθροισμα όλων των δικαιωμάτων πριμοδοτήσεων που κατέχουν οι παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι στα μικρά νησιά του Αιγαίου στις 30 Ιουνίου 2003 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 και το αντίστοιχο ποσοστό του εθνικού αποθέματος, πολλαπλασιαζόμενο επί τις πριμοδοτήσεις και τις ενισχύσεις που ισχύουν για το 2003.

3. Η Επιτροπή εκδίδει τις εκτελεστικές διατάξεις, εγκρίνει και τροποποιεί το πρόγραμμα και καθορίζει και αυξάνει το ποσό που προβλέπει το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Με την ίδια διαδικασία, η Επιτροπή δύναται να αναθεωρεί το ανώτατο όριο που καθορίζεται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο.

4. Πριν από τις 15 Απριλίου κάθε έτους, οι ελληνικές αρχές υποβάλλουν έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος.

▼**M7**

Άρθρο 8

1. Χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο για την καλλιέργεια πατάτας για κατανάλωση, που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0701 90 50 και 0701 90 90, καθώς και για την παραγωγή πατάτας προς σπορά που, υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 0701 10 00, εντός ενός ορίου καλλιεργουμένης και συγκομιζομένης έκτασης 2 200 εκταρίων ετησίως.

Το ανώτατο ποσό της ενίσχυσης ορίζεται σε 603 ευρώ ανά εκτάριο.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13α παράγραφος 2.

Άρθρο 9

1. Χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο για τη διατήρηση της καλλιέργειας αμπέλων για την παραγωγή οίνων v.q.p.r.d. στις ζώνες παραδοσιακής παραγωγής.

Της ενίσχυσης επωφελούνται οι εκτάσεις:

α) που είναι φυτευμένες με ποικιλίες αμπέλου οι οποίες ευρίσκονται στην ταξινόμηση των ποικιλιών, που έχει συνταχθεί από τα κράτη μέλη, οι οποίες είναι κατάλληλες για την παραγωγή καθενός από τους v.q.p.r.d. του εδάφους τους, που αναφέρονται στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, του Συμβουλίου ([1]) και

β) των οποίων οι αποδόσεις ανά εκτάριο είναι κατώτερες από ένα ανώτατο όριο που έχει καθορισθεί από το κράτος μέλος, εκφρασμένο σε ποσότητα σταφυλιών, γλευκών σταφυλιών ή οίνου, σύμφωνα με τους όρους του σημείου I του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

2. Το ποσό της ενίσχυσης είναι 476 ευρώ ανά εκτάριο ετησίως. Η ενίσχυση χορηγείται αποκλειστικά στις ομάδες ή στις οργανώσεις παραγωγών που αναλαμβάνουν δράση ποιοτικής βελτίωσης των οίνων που παράγονται σύμφωνα με πρόγραμμα εγκεκριμένο από τις αρμόδιες αρχές· το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει ιδίως τα μέσα για τη βελτίωση των συνθηκών οινοποίησης, αποθεματοποίησης και διανομής.

3. Στα μικρά νησιά, δεν εφαρμόζεται ο τίτλος II κεφάλαιο II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

([1]) ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1622/2000 (ΕΕ L 194 της 31.7.2000, σ. 1).

▼M7

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται, εφόσον παραστεί ανάγκη, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13α παράγραφος 2.

Άρθρο 11

1. Χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο για τη διατήρηση των ελαιώνων στις παραδοσιακές ζώνες καλλιέργειας της ελιάς, υπό την προϋπόθεση ότι οι ελαιώνες συντηρούνται και διατηρούνται υπό καλές συνθήκες παραγωγής.

Το ποσό της ενίσχυσης είναι 145 ευρώ ανά εκτάριο ετησίως.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13α παράγραφος 2. Καθορίζουν ιδίως τις προϋποθέσεις εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καθώς και τους όρους καλής συντήρησης των ελαιώνων και τις διατάξεις ελέγχου.

Άρθρο 12

1. Χορηγείται ενίσχυση στα μικρά νησιά για την παραγωγή μελιού ειδικής ποιότητας που περιέχει σημαντική ποσότητα μελιού θυμαριού.

Η ενίσχυση καταβάλλεται σε συνάρτηση με τον αριθμό των καταγραμμένων κυψελών που ευρίσκονται σε παραγωγή, στις ενώσεις μελισσοκόμων που είναι αναγνωρισμένες από τις αρμόδιες αρχές, οι οποίες αναλαμβάνουν να υλοποιήσουν ετήσια προγράμματα πρωτοβουλιών με σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών παραγωγής του μελιού ποιότητας.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται σε 12 ευρώ ανά κυψέλη ετησίως.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται εντός του ορίου των 100 000 κυψελών ετησίως.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13α παράγραφος 2.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ III

Μέτρα παρέκκλισης στον τομέα των διαρθρώσεων

▼M6

▼M7

Άρθρο 13

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) [1] η συνολική αξία της ενίσχυσης, εκφρασμένης επί τοις % του όγκου των επιλεξίμων επενδύσεων, μπορεί να προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο κατά 15 ποσοστιαίες μονάδες για τις επενδύσεις που αποσκοπούν ιδίως στην ενθάρρυνση της διαφοροποίησης, της αναδιάρθρωσης ή του προσανατολισμού προς μια αειφόρο γεωργία στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που ευρίσκονται στα μικρά νησιά του Αιγαίου Πελάγους.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, η συνολική αξία της ενίσχυσης, εκφρασμένης επί τοις % του όγκου των επιλεξίμων επενδύσεων, καθορίζεται σε 65 % κατ' ανώτατο όριο για τις επενδύσεις στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων που προέρχονται κυρίως από την τοπική παραγωγή και εμπίπτουν σε τομείς που θα καθορισθούν στο πλαίσιο του συμπληρώματος προγραμματισμού που προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3 του κανονισμού

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

▼M7

(ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία [1].

3. Τα μέτρα που σχεδιάζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου περιγράφονται στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τα οποία καλύπτουν τα μικρά νησιά.

Άρθρο 13α

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης σιτηρών, η οποία έχει συσταθεί με το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου [2], ή από μια από τις επιτροπές διαχείρισης που έχουν συσταθεί με τους κανονισμούς περί κοινής οργάνωσης αγοράς για τα σχετικά προϊόντα, εφεξής αποκαλούμενη «επιτροπή».

Για τα γεωργικά προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 827/68 [3], καθώς και για τα προϊόντα που δεν εμπίπτουν σε καμία κοινή οργάνωση αγοράς, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης λυκίσκου που έχει συσταθεί με το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 [4].

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ IV

Τελικές διατάξεις

▼M7

Άρθρο 14

Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, με εξαίρεση το άρθρο 13, συνιστούν παρεμβάσεις που προορίζονται για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 [5].

Άρθρο 14α

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν την τήρηση του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά τα μέτρα ελέγχου και τις διοικητικές κυρώσεις και πληροφορούν σχετικά την Επιτροπή.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13α παράγραφος 2.

Άρθρο 15

1. Η Ελλάδα υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Στο τέλος κάθε πενταετούς περιόδου εφαρμογής των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο γενική έκθεση στην οποία εμφαίνονται η επίπτωση των δράσεων που υλοποιήθηκαν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, καθώς και, σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτό καθίσταται αναγκαίο, οι προτεινόμενες προσαρμογές των μέτρων.

([1]) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
([3]) ΕΕ L 151 της 30.6.1968, σ. 16· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 195/96 (ΕΕ L 26 της 2.2.1996, σ. 13).
([4]) ΕΕ L 175 της 4.8.1971, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 191/2000 (ΕΕ L 23 της 28.1.2000, σ. 4).
([5]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

▼**M7**

Η πρώτη έκθεση υποβάλλεται πριν από το τέλος του έτους 2005.

▼**B**

Άρθρο 16

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼**M7**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των προϊόντων που αναφέρονται στο ειδικό καθεστώς εφοδιασμού που προβλέπεται στον τίτλο Ι για τα μικρά νησιά του Αιγαίου Πελάγους

Περιγραφή των εμπορευμάτων	Κωδικός ΣΟ
Σιτάλευρα	1101 και1102
Σιτάρι σκληρό	1001 10 00
Σιτάρι μαλακό αρτοποιήσιμο	1001 90 99
Ζωοτροφές	
— σιτηρά	
— σιτάρι	1001
— σίκαλη	1002
— κριθάρι	1003
— βρώμη	1004
— αραβόσιτος	1005
— σπέρματα βαμβακιού	1207 20 90
— μηδική και χορτονομές	1214
— κατάλοιπα και απορρίμματα των βιομηχανιών τροφίμων	2302 έως2308
— παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων	2309 90